CAMPIONATELE MONDIALE DE CAIAC-CANOE

TREI TITLURI, 11 MEDALII — DAR BILANȚUL DE LA XOCHIMILCO PUTEA SĂ FIE ȘI MAI VALOROS

După citeva concluzii de ordin general pe marginea campionatelor mondiale de caiac-canoe disputate, recent, pe pista olimpică de la Cuemanco, ne propunem, astăzi o analiză a rezultatelor înregistrate de echipa reprezentativă a țării noastre.

Vom începe prin a arăta că, **prezentă în toate cele 18 finale ale campionatelor mondiale, ECHIPA ROMÂNIEI A AVUT O EVOLUȚIE BUNĂ, cucerind** — după cum se știe **11 MEDALII** (dintre care trei de aur, cu una mai mult decît la ediția trecută a C.M.), **ocupînd LOCUL 3 în clasamentul general pe puncte (cu 115 p) și LOCUL 4 în cel pe medalii (3—2—6).** Situate, firesc, în centrul atenției, cele 11 probe olimpice au constituit obiectivul central al tuturor formațiilor prezente la Xochimilco și, de aceea, socotim că **bilanțul olimpic se recomandă ca unul din principalele criterii de apreciere.** În ceea ce privește echipa noastră, ea a ocupat locul 3 (cu 42 p) în clasamentul pe puncte, după formațiile Uniunii Sovietice (50 p) și Ungariei (44 p) și locul 4 în clasamentul pe medalii (1—2—4), după echipele Uniunii Sovietice (4—3—0), R. D. Germane (3—2—2) și Ungariei (2—2—2).

Fără a mai insista asupra dificultăților deosebite ale acestei ediții a campionatelor mondiale — pe care, de altfel, au trebuit să le suporte toți participanții — dar reamintind că, în mai mare sau mai mică măsură, **în lupta pentru titluri și medalii s-au aflat, la Xochimilco, echipaje** (aproape 500 de concurenți) **din 25 de țări,** considerăm că bilanțul echipei noastre este bun, că el se înscrie ca un nou succes în palmaresul evoluțiilor de prestigiu ale caiaciștilor și canoiștilor români la toate marile competiții internaționale oficiale din ultimele două decenii. Cuvinte de laudă, așadar, pentru medaliații de la Xochimilco ca și pentru antrenorii care, fără îndoială, s-au străduit să le asigure o pregătire superioară. Se cuvine, de asemenea, reliefată contribuția deosebită adusă de activul federației de specialitate, ca și aportul de o mare valoare pe care cluburile **DINAMO, STEAUA, C.S.M. și SPORT CLUB TULCEA** l-au adus la selecționarea și pregătirea echipajelor noastre reprezentative.

O analiză mai amănunțită și — firesc, dacă avem în vedere locul pe care caiacul și canoea îl ocupă în ansamblul sportului nostru de performanță — exigentă, arată, însă, că **bilanțul pe care ne-am propus să-l comentăm în această pagină putea să fie mai valoros, să cuprindă mai multe medalii, chiar de aur** și — înainte de toate — **să marcheze progrese substanțiale, PRIN CUCERIREA UNOR NOI POZIȚII FRUNTAȘE ÎN CELE 11 PROBE OLIMPICE.**

EXCELENTA COMPORTARE A CAIACIȘTILOR

Cea mai importantă contribuție la bilanțul echipei noastre ● Vasile Dîba, dublu campion al lumii ! ● Alți sportivi tineri cu mari perspective de afirmare

Este în afara oricărei discuții faptul — deosebit de îmbucurător, dacă ne reamintim evoluțiile mai slabe din ultimii ani, la campionatele mondiale — **că dintre echipajele noastre reprezentative cea mai valoroasă evoluție au avut-o cele de caiac — băieți.** De altfel, TOATE CELE 3 TITLURI MONDIALE AU FOST CUCERITE DE CAIACIȘTI, fără ca obiectivele inițiale să fi țins atît de departe ! La Xochimilco am înregistrat cu nespusă bucurie strălucitul debut al tînărului **Vasile Dîba** care, într-o manieră impresionantă, a cîștigat finala probei de K 1—500 m, la startul căreia se aliniaseră adversari redutabili, de mult consacrați : **Geza Csapo, Grzegorcz Sleclziewski, Wladislaw Soucek, Vitalii Truschin, Jean Pierre Burny...** Caiaciștii români au urcat, apoi, treapta cea mai înaltă a podiumului de la Cuemanco, după finala probei de ștafetă pe care au dominat-o autoritar, **Vasile Dîba, Mihai Zafiu, Erast Pavel și Atanase Sciotnic** fiind îndelung aplaudați de miile de spectatori. Dincolo de bucuria acestei victorii, să reținem că, deși nu face parte din programul olimpic, **proba de ștafetă este o excelentă școală de formare a specialiștilor pentru alte întreceri — OLIMPICE** — cum sînt cele de K 1—500 m, în primul rînd, dar și de K 1 și K 4—1000 m. Cel de al treilea titlu, obținut de echipajul nostru format din **Ion Terente** și **Antrop Varabiov,** decernat după descalificarea echipajului maghiar, în urma contestației făcute de delegația Uniunii Sovietice (sportivii români încheiaseră finala pe locul II), a completat bilanțul de aur al caiaciștilor noștri, **evident cel mai bun din ultimii opt ani !**

Dar, întrecerile de caiac băieți au cuprins nouă finale...

În ordinea desfășurării lor, credem că trebuie menționat ca **MERITORIU** locul 4 ocupat de **C. Macarenco** la K 1—1000 m, probă în care unul din marii favoriți, suedezul **Lars Andersson,** s-a clasat ultimul (!), ca **NESATISFĂCĂTOR** locul 5 pe care s-au clasat **Ion Dragulschi** și **Vasile Simiocenco,** la K 2 — 1 000 m, lipsiți de resurse în sprintul final, cu numai... 20 de metri de sosire, ca și locul 5 ocupat de echipajul de K 4 — 1 000 m (**Sciotnic, Eșanu, Dîba, Zafiu**) într-o finală în care se spera la o medalie. Tot pe poziția a 5-a s-au clasat și **Larion Serghei** și **Policarp Malihin,** la K 2 — 500 m, fără a-și îndeplini obiectivele stabilite (locurile 3—4), dar arătînd — după opinia noastră — mari posibilități de progres pe care le întrevedem rapid realizate dacă acest echipaj (debutant) va fi păstrat și pregătit, în special la capitolul rezistență, cu toată exigența, pentru că, să nu uităm, este vorba de o nouă probă olimpică.

Vasile Dîba, dublu campion al lumii, învingător în finala de K1—500 m și component al ștafetei noastre, clasată pe primul loc.
Foto : I. MIHĂICĂ

Întrecerile de fond ne-au prilejuit, în afara victoriei la K 2 — 10 000 m, satisfacția locului 4 ocupat, într-o companie valoroasă, de debutantul **Nicușor Eșanu** la K 1 — 10 000 m, dar și neașteptata și, desigur, neplăcuta descalificare a echipajului de K 4 — 10 000 m (**Sciotnic, Macarenco, Coșniță, Simiocenco**) care, datorită unor greșeli tactice a experimentatului „strock", **A. Sciotnic,** n-a reușit o ocolire corectă, regulamentară a uneia din balizele primei turnante, **pierzînd astfel șansa unei medalii, chiar de aur,** (în poziția descrisă sportivii români se aflau pe locul 2).

Recapitulînd evoluțiile echipajelor masculine de caiac, facem, din nou, sublinierea că **ele au cucerit toate cele trei titluri din bilanțul echipei noastre reprezentative și singura medalie de aur din probele olimpice** (K 1 — 500 m). **Consemnăm, de asemenea, debutul unor tineri de autentic talent, printre care — în afară de dublul campion al lumii, Vasile Dîba — se cuvine să-i cităm pe Nicușor Eșanu, Larion Serghei și Policarp Malihin.** Pentru aprecierea exactă a rezultatelor, trebuie, însă, precizat că la K 2 — 1 000 m, K 4 — 1 000 m, K 2 — 500 m obiectivele n-au fost îndeplinite, iar la K 4 — 10.000 m **descalificarea echipajului nostru a însemnat irosirea unor mari eforturi de pregătire.**

Rămîne ca importantul pas înainte făcut, la Xochimilco, de caiacul masculin să fie consolidat în viitor, mai ales ținînd seama de ponderea probelor respective în programul Jocurilor Olimpice.

MEDALII ÎN TOATE PROBELE FEMININE !

● Echipajele noastre, printre protagoniste în finalele olimpice ● Obiective integral îndeplinite ● Un debut de „bronz" ● Păstrarea pozițiilor cucerite cere o muncă și mai intensă

Aprecieri foarte bune credem că trebuie făcute și pe marginea evoluției echipajelor noastre în cele trei finale feminine de caiac. Conform așteptărilor, întemeiate pe analiza valorilor existente la această oră în caiacul feminin pe plan mondial, **reprezentantele României s-au aflat, de fiecare dată, în lupta pentru medalii, COLECȚIONÎND UN „ARGINT" ȘI DOUĂ „BRONZURI", performanțe care le-au asigurat un prestigios loc 2 în clasamentul probelor feminine,** după echipa R.D. Germane — în prezent imbatabilă — dar înaintea multor altor formații deosebit de puternice, din rîndul cărora le amintim doar pe cele ale Uniunii Sovietice și Ungariei.

La K1 — 500 m, tînăra **Maria Cozma** a cîștigat, după cum se știe, medalia de bronz, după tripla campioană mondială Anke Ohde și după Nina Gopova, întrecînd o serie de caiaciste experimentate. Performanța, evident excelentă, ar trebui — după părerea noastră — să nu ducă la mulțumire de sine ci, dimpotrivă, la o muncă și mai intensă de pregătire, la ambiții mai îndrăznețe. Cu atît mai mult, cu cît, dacă victoria caiacistei Anke Ohde nu a fost nici un moment pusă la îndoială, ea cîștigînd cu... 4 secunde în fața Ninei Gopova, pentru locurile 3—5 întrecerea a fost de maxim echilibru, clasamentul fiind, credem, cît se poate de concludent : 3. **Maria Cozma** 2:15,80; 4. **Anna Pfeffer** 2:16,41 ; 5. **Irene Pepingege** 2:16,71.

În cea de a doua probă olimpică, K2 — 500 m fete, experimentatul echipaj **Victoria Dumitru — Maria Nichiforov** și-a îndeplinit la limita maximă obiectivul fixat, cîștigînd medalia de argint, după o cursă splendidă, cu un finiș impresionant, căruia au trebuit să-i cedeze echipaje de mare valoare internațională, cum sînt cele ale Ungariei, Cehoslovaciei, Uniunii Sovietice și R.F. Germania. Este incontestabil faptul că atît Victoria **Dumitru** cît și Maria Nichiforov au făcut, în această finală, nu numai dovada valorii lor ridicate ci și a puterii lor de luptă, de mobilizare. Sîntem însă, tentați ca și la proba de simplu, să atragem atenția asupra echilibrului de forțe existent și la K2 — 500 m și, implicit, asupra dificultăților de păstrare a poziției cucerite la Xochimilko de echipajul nostru reprezentativ. Facem, din nou, apel la cîteva rezultate : 2. România (Victoria Dumitru — Maria Nichiforov) 2:03,63 ; 3. Ungaria (Maria Zacarias — Ilona Tözser) 2:03,69 ; 4. Cehoslovacia (Jindriska Rehackova — Anastazie Hajna) 2:03,79 ; 5. Uniunea Sovietică (Nina Gopova — Larissa Kabakova) 2:03,90; 6. R.F. Germania (Heiderose Walbaum — Barbara Lewe — Polhman) 2:04,16.

Cele trei caiaciste medaliate în probele olimpice, împreună cu debutanta **Agafia Orlov,** au alcătuit echipajul de K4 — 500 m, care de asemenea, a obținut un frumos rezultat, clasîndu-se pe locul 3.

Așadar, **medalii în toate cele trei probe feminine, obiective integral îndeplinite !** Dar și obligația unei munci stăruitoare pentru păstrarea pozițiilor cucerite, pentru progrese pe măsura talentului caiacistelor noastre.

DE CINCI ORI PE PODIUM, DAR NICI UN TITLU MONDIAL!

● La Xochimilco au apărut noi mari campioni ai canoei ● Ivan Patzaichin, trei tentative, trei medalii de... bronz ! ● Explicații de ordin obiectiv, dar și subiectiv

Echipajul Gheorghe Danilov — Gheorghe Simionov *s-a clasat pe locul secund la C2—500 m, cel mai bun rezultat al canoiștilor noștri la aceste campionate mondiale.*

După cum se știe, la cele șase finale de canoe (patru olimpice și două neolimpice, de fond) **canoiștii noștri au cucerit o medalie de argint și patru de bronz, singurul obiectiv îndeplinit la limita superioară fiind cel al probei de C2—500 m** (locul 2).

Nu credem că ar fi drept să minimalizăm, totuși, rezultatele și contribuția canoiștilor. În cinci din cele șase finale ei au cucerit medalii, fiind deci prezenți pe podiumul de la Cuemanco, iar la C2—10 000 m este indiscutabil faptul că echipajul nostru format din valoroșii **Lipat Varabiev** și **Gheorghe Danilov** ar fi avut un cuvînt greu de spus în stabilirea medaliaților și chiar a campionilor probei, dacă, la o ciocnire de cursă nu i s-ar fi rupt pala pagaei (la 1800 m), canoiștii români fiind siliți să abandoneze.

A lipsit, însă, „aurul" ! Au lipsit titlurile mondiale cu care eram obișnuiți și pe care le așteptam și acum, la Xochimilco. După părerea noastră, cauzele sînt mai multe, de ordin obiectiv, dar și subiectiv și insistăm doar asupra cîtorva.

Trebuie avută în vedere, înainte de toate, **valoarea deosebită a adversarilor,** evident sporită la această ediție prin apariția unor canoiști tineri care, datorită talentului lor cu totul remarcabil, au cucerit rapid consacrarea mondială (**Serghei Petrenko, Klaus Zeisler** ș.a.), anunțîndu-se chiar printre favoriții întrecerilor olimpice de la Montreal. Pentru a-i depăși pe acești tineri maeștri ai pagaei, ca și pe canoiștii cu renume pe plan mondial — **Vasili Jurcenko, Tamas Wichman, Miklos Darvaș** etc. — **era absolut necesar ca echipa noastră să se prezinte la start în maximum de formă și la nivelul absolut al capacității sale valorice.** Din păcate, acest lucru nu a fost posibil, îmbolnăvirea lui **Gheorghe Simionov** și, ulterior, a lui **Ivan Patzaichin,** determinînd modificări de ultimă oră în stabilirea unor echipaje. Datorită măsurilor luate, cei doi sportivi au putut, totuși, concura, dar este limpede că întreruperea, și apoi reducerea antrenamentelor pentru o perioadă de cîteva zile, avea să-și spună cuvîntul, așa cum, de altfel, și l-a spus și în cazul altor sportivi, din alte echipe participante la „mondiale".

În condițiile amintite, piesa de rezistență a echipei noastre trebuia să fie, totuși, **Ivan Patzaichin,** inițial favorit în proba de C1—1000 m, dar creditat cu mari șanse și în probele de C1—500 m și C1—10 000 m. Rezultatul este cunoscut — trei medalii de bronz ceea ce arată că efortul deosebit depus de valorosul nostru canoist a primit o meritorie recunoaștere. Am stat de vorbă cu Ivan Patzaichin după fiecare din cele trei finale și, desigur, cu amărăciune, el ne-a declarat : **„N-am avut putere să fac mai mult, atît cît aș fi dorit și poate atît cît se aștepta de la mine".**

Dintre toate rezultatele, ca cel mai bun se recomandă cel obținut la C2—500 m de **Gheorghe Danilov** și **Gheorghe Simionov** (locul 2). Bună și evoluția dublului **Gherasim Munteanu — Vasile Serghei** la proba de 1000 m.

Retrospectiva evoluției canoiștilor noștri prezintă, așadar, concluzia unei regretabile absențe de pe tabloul de onoare ale campionilor, în schimb — un total de cinci medalii, dar și unele rezultate contradictorii, sub așteptări și, credem noi, sub posibilități.

Considerînd că bilanțul sportivilor români este valoros, pe linia reprezentărilor de prestigiu, evidențiind munca și strădaniile caiaciștilor și canoiștilor noștri, a specialiștilor care i-au pregătit în cluburi și la lotul național, socotim totodată că se putea realiza mai mult, îndeosebi avînd în vedere rezultatele din probele olimpice.

Satisfacției prilejuite de cucerirea a trei titluri și 11 medalii, îi putem adăuga bucuria de a fi văzut echipajele noastre prezente în toate finalele campionatelor, de a fi aplaudat debutul sportivilor tineri, în frunte cu dublul campion al lumii, caiacistul Vasile Dîba.

Ediția mexicană a campionatelor mondiale a evidențiat foarte limpede și convingător creșteri valorice importante ale unor echipaje, apariția unor noi mari campioni, intrarea în cursa pentru titluri și medalii a unor echipe sau echipaje mai puțin cotate pînă acum în ierarhia mondială (Italia, Franța, Belgia ș.a.). Așa se explică în mare măsură și o serie de surprize (ca de exemplu, eliminarea lui Saporenko în semifinale !), înfrîngerea unor favoriți, cum a fost cazul și în cadrul echipei noastre.

Este clar că, în viitor, cucerirea sau păstrarea pozițiilor fruntașe va fi tot mai dificilă, va cere mai multă muncă și dăruire, așezarea întregului proces de pregătire pe baze științifice, studierea atentă a tot ce apare nou în acest domeniu, căutări neîntrerupte pentru depistarea unor talente autentice care să se poată afirma rapid în arena internațională. Sînt drumuri pe care federația noastră de specialitate merge de mai multă vreme, dar credem că sînt încă destule resurse care trebuie și pot să fie mai bine folosite, începînd cu activitatea secțiilor de caiac-canoe din cluburi și asociații și terminînd cu participarea la marile competiții și, îndeosebi, la Jocurile Olimpice.

Credem, în fine, că la Xochimilco, echipa noastră a cîștigat titluri, medalii, dar și o experiență pe care va trebui s-o valorifice deplin pentru a face și mai strălucitoare vitrina trofeelor cucerite în atîția ani de prestigioasă reprezentare a sportului românesc.